

36 vertaalde
gedichten uit de
wereldliteratuur

36 vertaalde
gedichten uit de
wereldliteratuur

Jules
Grandgagnage

Schrijver: Jules Grandgagnage

Coverontwerp:

ISBN:

© Jules Grandgagnage

1 Inleiding

Beste lezer,

In de loop der jaren maakte ik een hele reeks vertalingen uit anderstalige wereldliteratuur. Zo publiceerde ik begin 2021 de volledige sonnettenreeks van Shakespeare. In de bundel die voor u ligt breng ik nu 36 van mijn favoriete naar het Nederlands vertaalde gedichten samen uit de Engelse, Franse, Duitse, Italiaanse en Spaanse literatuur. Met onder meer vertalingen uit werk van Shakespeare, John Donne, Christina Rossetti, Byron, Verlaine, Baudelaire, Marie de France, Dante, Antonio Machado en Heinrich Heine. Met inleidend commentaar over elke auteur en context bij een gedicht, waarvan ook de originele anderstalige versie is opgenomen.

De gedichten zijn alfabetisch op naam van de oorspronkelijke auteur gerangschikt.

Veel leesplezier!
Jules Grandgagnage
12 april 2021

2 Inhoud

Inhoud

1	Inleiding.....	5
2	Inhoud	6
3	Charles Baudelaire	9
3.1	L'Albatros	10
3.2	Spleen	12
4	Elizabeth Barrett Browning	15
4.1	How do I love thee?	16
5	Byron.....	18
5.1	Darkness.....	19
6	Geoffrey Chaucer	27
6.1	Rondel of Merciless Beauty.....	28
6.2	The General Prologue, lines 1-18 ..	29
7	Dante Alighieri	31
7.1	Nel mezzo del cammin di nostra vita 31	
8	John Donne.....	34
8.1	The Apparition	34
8.2	Death Be Not Proud (Holy Sonnet 10)	36
8.3	The Flea	38
9	Joseph von Eichendorff.....	41
9.1	Mondnacht	41

10	Mary Elizabeth Frye	43
10.1	Do not stand at my grave and weep 44	
11	Friedrich Hebbel.....	46
11.1	Ich und Du	46
12	Heinrich Heine.....	48
12.1	Aus meinen großen Schmerzen	48
12.2	Der Tod das ist die kühle Nacht	49
13	Victor Hugo	51
13.1	Demain, dès l'aube	52
14	Marie de France	54
14.1	Bisclavret (fragment)	54
	Antonio Machado.....	62
14.2	Yo voy soñando caminos.....	63
15	Christopher Marlowe	65
15.1	Doctor Faustus, openingsregels.....	66
15.2	Was this the face that launch'd a thousand ships?	72
16	Edna St. Vincent Millay	74
16.1	Sonnet: What Lips My Lips Have Kissed	75
17	Arthur Rimbaud.....	77
17.1	Le dormeur du val.....	78
18	Christina Rossetti.....	80
18.1	After Death.....	81
19	Friedrich Schiller	83
19.1	Das Mädchen aus der Fremde.....	83
20	William Shakespeare	86

20.1	To be, or not to be	87
20.2	O Romeo, Romeo! wherefore art thou Romeo?	90
20.3	Sonnet 29	92
20.4	Sonnet 66	93
20.5	Sonnet 71	94
20.6	Sonnet 116	96
20.7	Sonnet 129	97
21	César Vallejo	99
21.1	Los heraldos negros	99
22	Paul Verlaine	102
22.1	Chanson d'Automne	102
22.2	Il pleure dans mon coeur	104
23	William Wordsworth	106
23.1	Fragment uit 'The Prelude'	107
23.2	Boat stealing scene uit The Prelude	108

3 Charles Baudelaire

De bekendste dichtbundel van Charles Baudelaire (1821-1867) is "Les Fleurs du mal". Na de publicatie ervan in 1857 werden auteur en uitgever vervolgd wegens schending van de goede zeden. Baudelaire wordt beschouwd als de dichter van de 'spleen', de aan depressie grenzende zwaarmoedigheid. Vaak "de laatste van de romantici en de eerste van de modernen" genoemd, ontsnapt deze dichter echter aan elke poging tot classificatie: hij is tegelijkertijd parnassien, romanticus en symbolist. De volgende gedichten komen uit zijn beruchte bundel "Les Fleurs du Mal".

3.1 *L'Albatros*

Souvent, pour s'amuser, les hommes
d'équipage
Prennent des albatros, vastes oiseaux des
mers,
Qui suivent, indolents compagnons de voyage,
Le navire glissant sur les gouffres amers.

À peine les ont-ils déposés sur les planches,
Que ces rois de l'azur, maladroits et honteux,
Laissent piteusement leurs grandes ailes
blanches
Comme des avirons traîner à côté d'eux.

Ce voyageur ailé, comme il est gauche et
veule!
Lui, naguère si beau, qu'il est comique et laid!
L'un agace son bec avec un brûle-gueule,
L'autre mime, en boitant, l'infirme qui volait!

Le Poète est semblable au prince des nuées
Qui hante la tempête et se rit de l'archer;
Exilé sur le sol au milieu des huées,
Ses ailes de géant l'empêchent de marcher.

Vertaling

Vaak, om zich te vermaken, vangen matrozen
die grootse vogels van de zeeën, de
albatrossen,
lome metgezellen van de reis, volgers
van het schip over de diepe zilte zee.

Nauwelijks op de planken gelegd, spreiden
deze hemelvorsten, onhandig en beschaamd,
hun grote witte vleugels
als roeiriemen zielig naast zich neer.

Hoe lomp en zwak is deze gevleugelde
reiziger nu!
Hij, voorheen zo mooi, thans zo komisch en
lelijk!
Iemand plaagt zijn bek met een brandende
pijp,
een andere bootst hem mankend na, de
kreupele vlieger!

De dichter is als deze prins der wolken,
die stormen opzoekt en om de boogschutter
lacht;
Verbannen op aarde tussen het volks
geschreeuw,

verhinderen zijn reusachtige vleugels hem om te lopen.

3.2 *Spleen*

(Spleen IV,
uit "Les Fleurs du mal", 1861)

Quand le ciel bas et lourd pèse comme un
couvercle
Sur l'esprit gémissant en proie aux longs
ennuis,
Et que de l'horizon embrassant tout le cercle
Il nous verse un jour noir plus triste que les
nuits;

Quand la terre est changée en un cachot
humide,
Où l'Espérance, comme une chauve-souris,
S'en va battant les murs de son aile timide
Et se cognant la tête à des plafonds pourris;

Quand la pluie étalant ses immenses traînées
D'une vaste prison imite les barreaux,
Et qu'un peuple muet d'infâmes araignées